

zákonitosti jejich se zabývati. Jediný důvod, který může býti předmětem přezkoumání nss-u, ukázal se, jak již řečeno, bezpodstatným, a nezbylo tedy než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss. Konečná výtka stížnosti týkající se celkového počtu propočítatelných služebních let stává se tím bezpředmětnou.

Č. 3013.

V ý v o z n í p o p l a t e k: Finanční úřady nejsou povolány, aby rozhodovaly o vývozních poplatcích za víno z oblasti tokajské podle nař. ministra s plnou mocí pro správu Slovenska č. 4665 pres. Úradné Noviny ze 7. června 1919 č. 91.

(Nález ze dne 20. prosince 1923 č. 21.919).

V ě c: Firma Sch. a G. v K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o vývozní poplatek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lka žádala v roce 1922, aby jí byly vráceny poplatky, které zaplatila v září a říjnu 1919 na základě nař. ministra pro Slov. č. 4665 pres. vyhlášeného v Úr. N. ze 7. června 1919 pod č. 91/1919, za dopravní osvědčení k vývozu vína z oblasti tokajské, uvádějíc, že vybírání těchto poplatků nemá zákonného podkladu.

Žádost tato byla v postupu instančním nař. rozhodnutím odmítnuta pro nepřislusnost z důvodu, že nejde zde ani o daň ani o poplatek ve smyslu poplatkových pravidel a že finanční úřady mohou rozhodovati jen o právních prostředcích proti rozhodnutím úřadu finančních.

Stížnost do toho rozhodnutí tvrdí příslusnost finančních úřadů, ježto prý jde o poplatek, který má ráz cla nebo daně, a namítá, že zmíněné nař. bylo vydáno proti zákonu.

O stížnosti uvážil nss toto:

Zmíněným nař., vydaným s odvoláním na § 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb., byl povolen vývoz vína z oblasti tokajské jen na osvědčení vydané v i n a ř s k o u k o n t r o l o u při županském úřadě v Novém Městě p. Š. za poplatek 1 K za jeden litr. Trestáním přestupků toho nař. byl pověřen tento žup. úřad. Správu naznačených poplatků vedla jmenovaná vinařská kontrola; použití jich bylo vyhrazeno zvláštnímu opatření.

Dle sdělení expositury pro Slovensko min. zeměd. byly poplatky vybírány úředníkem expositury min. zeměd. a zúčtovány na účet min. zeměd. Dle téhož sdělení bylo cit. nař. ministra — plnomocníka nutno v zájmu ochrany slovenského vinařství, které by v té době bez nutné ochrany bylo bývalo úplně zničeno a to tím spíše, že v roce 1919 po delší dobu nebyla hranice v obvodu mnoha kilometrů kolem Nov. Města pod Šatorem vůbec obsazena celními orgány.

Jak z uvedených ustanovení a z vysvětlení min. zeměd. plyne, šlo tu o opatření spadající do oboru tohoto min. a jest tedy důsledkem toho a důsledkem zák. z 2. listopadu 1918 č. 2 Sb., kterým pro správu finanční a pro správu zemědělství byly zřízeny oddělené úřady, že o poplatcích

vybraných na základě zmíněného nař. nemohou rozhodovati úřady finanční.

Pokud se stížnost snaží příslušnost gř pro rozhodnutí sporné věci dovoditi z nař. z 27. března 1919 č. 279 Sb., jest na omylu, neboť nař. tím bylo gř pověřeno zastupováním erárního majetku na Slovensku a bylo mu uloženo vykonávati všechny funkce, které byly dosud svěřeny ředitelství erárních právních záležitostí a erárním zastupitelstvím. K těmto funkcím však již dle povahy věci nepatří správa poplatků spočívajících na zák. nebo nařízení příslušných orgánů správních.

Nutno tudíž uznati, že nař. rozhodnutí právem odmítlo rozhodovati o poplatcích vybraných na základě shora uvedeného nař. ministraplnomocníka.

Pokud konečně stížnost popírá platnost zmíněného nař., nemohl se nss otázkou touto zabývati, neboť nejde zde o výrok úřadu povolného k věcnému rozhodnutí a jen takový výrok by mohl býti podnětem ke zkoumání platnosti uvedeného nař.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 3014.

Vojenské věci: O úpravě sustentace (rodinných požitků) voj. gázistů podle výn. min. nár. obrany z 9. června 1921 č. 601.758.

(Nález ze dne 21. prosince 1923 č. 3734).

Věc: Alexandr A. v Josefově proti ministerstvu národní obrany stran přiznání sustentace.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud se týče sustentace za dobu od 1. do 24. března 1922, zrušuje se provady řízení; v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Odvolává se na věstník mno roč. IV. část 32 bod 324 a na rozkaz zem. voj. velitelství v Praze roč. IV č. 63 lit. B č. 2, žádal st-1 podáním z 11. září 1922 o přiznání rodinné sustentace počínaje 1. březnem 1922 a odůvodnil svoji žádost takto: Byl dnem 1. prosince 1921 přeložen jako nadporučík do výslužby a ponechán dále v činné službě u horského praporu č. 3 na Dolním Kubíně. Dle rozkazu nastoupil dne 1. března 1922 službu u vojenské zásobárny č. 9 v Bratislavě, odkud odejel dne 24. března 1922, poněvadž byl přidělen na dobu potřeby k vojenské zásobárně č. 4 v Josefově, kdež dosud činnou službu koná. Jest od 7. ledna 1922 ženat a má od tohoto dne svůj vlastní regulerní byt v domě svého otce ve Svitavách, jež si zařídil, poněvadž byl přeložen do výslužby. V Bratislavě se marně hlásil u příslušného bytového úřadu o rodinný byt, v Josefově jest vzhledem k dosud trvajícím bytové nouzi nucen i s chotí bydleti od 27. března 1922 jako podnájemník v hotelu, kdež platí za používání cizího nábytku a kdež si stravu ve vlastní domácnosti připravovati nemůže. Stěhování do Josefova bylo mu povoleno výnosem mno z 24. srpna 1922 z důvodu, že koná činnou službu již déle 3 měsíců.